

TEMA: **DE VOKSNE SKILSMISSEBØRN**

Det har VORES FORÆLDRES SKILSMISSE betydet

Uanset, om du var ni måneder eller 17 år, da dine forældre blev skilt, kan det påvirke dig resten af livet – både i kærligheden og i arbejdslivet. Mød tre kvinder, der hver eneste dag minder sig selv om, at de ikke behøver at gentage deres forældres historie.

Af ANNETTE AGGERBECK
soendag@soendag.dk
Foto: HANNE LOOP

Udsnit af artikel fra **Søndag** nr.20/14.05.16:
Interview ved **Annette Aggerbeck** med
Eva Søvsø
(ID-lifecoach, psykoterapeut, parterapeut)
www.lykkenkommerindefra.dk

Stinna Bjerre, ansvarshavende chefredaktør **Søndag**, skrev som velkomst til bladets læsere på side 2:

SKILSMISSE

Kære læser
Mine forældre blev skilt, da jeg var 8 år. Det var i slutningen af 60'erne og, som jeg husker det, var skilsmisser ikke helt så almindelige, som de er i dag. Der var kun en enkelt eller to i min skoleklasse, hvis forældre også var gået fra hinanden. Det er nu ikke fordi, jeg blev drillet eller noget, men selvfølgelig var skilsmissen hård for min bror og mig – og selvfølgelig også for mine forældre. I denne uges tema fortæller tre kvinder, der er skilsmissebørn, hvordan begivenheden har haft betydning for dem i deres voksenliv, og jeg kom til at tænke på, hvilken betydning mine forældres skilsmisse egentlig har haft for mig. Det er ellers ikke noget, jeg sådan har gået og tænkt over, men det ville vel også være forkert at

sige, at det slet ingen betydning har haft. På den anden side føler jeg ikke, at jeg kan sige, at jeg har nogle bestemte reaktionsmønstre, eller at jeg gør nogle bestemte ting på en måde, som kan spores tilbage til skilsmissen. Men det skyldes måske bare, at jeg enten har fortrængt en hel masse, eller at jeg har masser af teflon på krop og sjæl. Jeg tror, det var tydeligere, da jeg var yngre, hvor jeg godt kan huske følelsen af frygt for at blive forladt – ligesom Eva i temaet fortæller om. Men læs selv med, det er et interessant tema, hvad enten man selv er skilsmissebarn eller ej.
God fornøjelse med ugens SØNDAG.

– Min mor sagde til alle, hun talte med, at mænd var noget rakkerpak, og at de ikke var til at stole på. Det har siddet dybt i mig, at man ikke kan stole på mænd, fordi de kun er ude på at komme i seng med kvinder, fortæller Eva Søvsø.

MÆND VAR NOGET RAKKERPAK

Eva Søvsø oplevede det som pinligt at vokse op som skilsmissebarn i 1950'erne. I en tid, hvor det på ingen måde var så almindeligt med skilsmisse, som det er i dag.

Eva var kun ni måneder, da forældrene blev skilt som følge af, at faren var utro med nabokonen, mens moren var gravid. Så Eva voksede op med sin mor og sine henholdsvis syv og otte år ældre halvsøstre, som moren havde fra et tidligere ægteskab. Et ægteskab, hvor morens mand også havde været hende utro. Oplevelsen af at blive forladt af utro mænd påvirkede ikke kun morens syn på mænd, men formede også den måde, Eva opfattede mænd på i en stor del af sit eget liv.

– Min mor sagde til alle, hun talte med, at mænd var noget

rakkerpak, og at de ikke var til at stole på. Det har siddet dybt i mig, at man ikke kan stole på mænd, fordi de kun er ude på at komme i seng med kvinder. Min mor sagde også ofte til mig "bare du ikke kommer til at ligne din far". Det sårede mig meget. Og det værste var, at det blev sandt, for jeg kom også til at bruge mænd, ligesom min far brugte kvinder. Jeg har haft rigtig mange kærester, som jeg har forladt af frygt for, at de ville forlade mig. Derfor var jeg altid den, der først forlod mine kærester, fortæller 65-årige Eva.

Jeg var handicappet

Evas far har aldrig interesseret sig for hende. At hun udelukkende voksede op blandt kvinder, mener hun også var med

til at præge hendes opfattelse af mænd.

– Det har gjort mig handicappet i forhold til mænd. I mange år havde jeg ingen anelse om, hvad mænd tænker og føler. Jeg troede, de var på en helt anden bølgelængde. Så da jeg første gang havde et skænderi med en kæreste, troede jeg, at nu var forholdet slut, forklarer Eva, der startede meget tidligt med at have kærester.

Allerede i folkeskolens små klasser forelskede hun sig i en dreng, som hun senere blev kæreste med. Hun var meget knyttet til ham og kom meget i hans hjem. Da han slog op efter nogle år, blev Eva bekræftet i, at hun ikke kunne stole på mænd, og herefter begyndte hun selv at skifte kærester ud af skræk for at blive forladt.

Da Evas forældre blev skilt, var moren nødt til at have to job for at klare at bevare det ni-værelses hus, som Evas forældre havde købt nogle år forinden.

- Det prægede mig meget, at min mor var en skuffet kvinde og skulle arbejde så meget, for at vi kunne bo i huset. Hun havde både dag- og natarbejde, og på sin eneste fridag, om søndagen, gik hun og gjorde rent. Så hun havde aldrig overskud til mig, og jeg kunne mærke, at hun altid var ked af det, så jeg ville ikke gøre hende mere ked af det. Det fik mig til at føle mig uønsket og gav mig et elendigt selvværd, fortæller Eva.

En kort periode var hun gift, men blev skilt, da hendes daværende mand forguede hende, og hun følte, at hun ikke kunne leve op til ham. Men så mødte hun sin nuværende mand, som hun netop har fejret sølvbryllup med. At være sammen med ham har ændret hendes syn på mænd.

- Det gik op for mig, at jeg var nødt til at gøre noget ved den måde, jeg anskuer mænd på, for ellers kunne jeg fortsætte med at skifte mænd ud resten af mit liv, og jeg holdt meget af min mand.

Var vant til at gå min vej

- Derfor begyndte jeg at gå i terapi, og vi gik også begge i parterapi for at arbejde med vores forhold. I takt med at jeg ændrede mig, ændrede det også vores forhold til det bedre. I dag har vi det rigtig godt sammen, fortæller Eva.

- Min mand har været meget insisterende i sin kærlighed til mig, så min følelse af mindre-værd er forsvundet. Lige meget hvor undvigende jeg har været, har han ikke forladt mig. Jeg har været vant til at gå min vej i konfliktsituationer, men gennem terapi har jeg lært at blive i det og kommunikere mere hensigtsmæssigt. Nu er det sjældent, at vi hæver stemmerne, selv om vi er uenige.

Eva mener, at det havde gjort en forskel for hendes liv, hvis forældrene var blevet skilt, da hun var ældre.

Eva var kun ni måneder, da forældrene blev skilt som følge af, at faren var utro med nabokonen, mens moren var gravid.

- Det gik op for mig, at jeg var nødt til at gøre noget ved den måde, jeg anskuer mænd på, for ellers kunne jeg fortsætte med at skifte mænd ud resten af mit liv, og jeg holdt meget af min mand.

”

Jeg var nødt til at gøre noget ved den måde, jeg anskuer mænd på, for ellers kunne jeg fortsætte med at skifte mænd ud resten af mit liv

- Fordi jeg kun var ni måneder, da de blev skilt, har jeg blanke sider i mit livs bog, som handler om, hvordan man er en familie med mor, far og børn sammen. Jeg har heller ikke set, hvordan mine forældre var som par. Men på den anden side ville det nok have været en større sorg, hvis jeg havde været ældre, da de blev skilt, for jeg har jo aldrig savnet en far, da jeg ikke vidste, hvordan det var at have en, forklarer Eva.

